

MARTURII DIN INFERN – Scrisoarea lui Dan Adamescu inainte de moarte: „In celula mea erau intre 6 si 8 persoane... Exista un WC turcesc, practic o gaura in pamant, fara nicio separare de restul celulei... 'Spatiul exterior' era plin de gunoi si excrementele detinutilor... Am fost curatat cu un furtun... A trebuit sa acoperim gaura toaletei pentru a preveni intrarea sobolanilor... Detinutii tipau si se loveau cu capul de usile celulelor... Am avut impresia ca am ajuns in iad” (Scrisoarea)

Scris de George TARATA

Institutii - Penitenciare

Adulatorii catuselor si cei care fac apologia puscariei ar trebui sa citeasca foarte atenti scrisoarea pe care **omul de afaceri Dan Adamescu (foto)** a dictat-o familiei inainte sa moara. Sunt marturii care ar trebui sa cutremure orice om normal si care dezvaluie calvarul din puscariile Romaniei si conditiile inumane pe care detinutii trebuie sa le suporte si tortura fizica la care acestia sunt supusi. Marturiile lui Dan Adamescu descriu o lume ce nu are nicio legatura cu o tara democratica si civilizata, in care drepturile omului ar trebui sa fie respectate. Dezvaluirile omului de afaceri ar trebui de asemenea sa atraga atentia asupra tuturor politicianilor din Romania, indiferent de culoarea politica a acestora, care sa decida in ultimul ceas luarea unor masuri pentru imbunatatirea conditiilor din penitenciare, dar si sa adopte o atat de necesara lege a gratierii care sa conduca la decongestionarea inchisorilor.

Adulatorii catuselor si cei care fac apologia puscariei ar trebui sa citeasca foarte atenti scrisoarea pe care **omul de afaceri Dan Adamescu (foto)** a dictat-o familiei inainte sa moara. Sunt marturii care ar trebui sa cutremure orice om normal si care dezvaluie calvarul din puscariile Romaniei si conditiile inumane pe care detinutii trebuie sa le suporte si tortura fizica la care acestia sunt supusi. Marturiile lui Dan Adamescu descriu o lume ce nu are nicio legatura cu o tara democratica si civilizata, in care drepturile omului ar trebui sa fie respectate. Dezvaluirile omului de afaceri ar trebui de asemenea sa atraga atentia asupra tuturor politicianilor din Romania, indiferent de culoarea politica a acestora, care sa decida in ultimul ceas luarea unor masuri pentru imbunatatirea conditiilor din penitenciare, dar si sa adopte o atat de necesara lege a gratierii care sa conduca la decongestionarea inchisorilor.

Dan Adamescu a decedat din cauza unei septicemii, familia acuzand ca a contractat infectii in penitenciarele in care a fost incarcerat. Grav bolnav, lui Adamescu i s-a refuzat liberarea conditionata de catre o instanta, el murind in cele din urma intr-o clinica unde a fost dus de urgenta din cauza starii de sanatate care se agrava in continuu.

Înainte de a deceda, omul de afaceri a dictat familiei o scrisoare în care povesteste calvarul prin care a trecut în perioada în care s-a aflat după gratii, atât în centrul de arest preventiv, cât și în penitenciare unde și-a isipit pedeapsa. Și, așa cum spuneam mai devreme, marturiile lui Adamaescu sunt cu adevărat terifiante.

Prezentăm scrisoarea omului de afaceri Dan Adamescu:

„Starea mea de sănătate

Sunt un om foarte bolnav. Dar mereu am încercat să îmi ignor suferințele și să duc o viață cât mai bună. Îmi place să fac afaceri. Este pasiunea și hobby-ul meu. Când fac afaceri, uit de dureri și suferințele fizice. Medicul meu de familie de mulți ani, doctorul Rosak, mi-a spus întotdeauna că nici nu știu cât de bolnav sunt. A fost uluit să descopere succesul meu în afaceri în ciuda sănătății mele subrede.

În 1982 am fost operat de o tumoră ce secreta prolactina. S-a produs o hemoragie puternică în timpul operației. Operația a condus la o interferență a axei glandei pituitare intercerebrale. A trebuit să încep să iau hormoni tiroidieni pentru tot restul vieții, deoarece controlul distribuției hormonilor tiroidieni de la tiroidă este întrerupt. Ca rezultat al operației, stimularea formării de testosteron în testicule a fost de asemenea întreruptă. Am început să iau testosteron pe tot restul vieții. Mă bazez pe aceste injecții cu hormoni și/ sau leucoplasturi cu hormoni. După această operație am primit statutul de persoană cu dizabilități 100% în Germania în 1982.

În urma operației, am fost diagnosticat cu o capacitate redusă pentru procesarea stresului extern. Sufăr enorm din cauza stresului la care sunt supus eu, fiul meu și familia sa în acest caz. Sunt sigur că fiul meu este o țintă pentru a pune și mai multă presiune asupra mea să renunț la afacerile mele din România.

În urma operației, am devenit obez ca rezultat al îndepărtării tumorii de pe glanda pituitară și a hemoragiei ulterioare. Cu alte cuvinte, am luat în greutate datorită distrugerii echilibrului hormonal. Aceasta luare în greutate a rezultat în influențe negative asupra mai multor organe interne.

Sufăr de o inimă slabă (insuficiență cardiacă de gradul IV) care îmi reduce activitatea fizică, deoarece inima mea funcționează doar la o capacitate de 40% - 60%. Inima mea a suferit de aritmie de mai multe ori, cam de 8 ori în ultimii 15 ani și a intrat în fibrilație. De fiecare dată când se întâmplă acest lucru, mă simt extrem de slab și nu pot munci deloc. Trebuie să mă odihnesc toată ziua și toată noaptea. Doctorii mei au reușit să îmi readucă inima la ritmul normal, dar există riscul de a avea nevoie de un pace-maker cardiac foarte curând. Ultima oară când inima mea a funcționat în ritmul normal a fost în primăvara acestui an, când am fost internat în Spitalul Monza din București. Doctorii au reușit să îmi readucă inima la ritmul normal prin electroșocuri.

Am dezvoltat diabet de tip doi (diabet melitus). Diabetul necesită un anumit tip de medicație și controale și trebuie să țin o dietă specială. Dacă diabetul nu este abordat în manieră optimă, nivelul crescut al zaharurilor poate duce la alte complicații ale organelor: ochi, rinichi, sistemul nervos și de asemenea inima. Am dezvoltat și ficat gras, cu transaminaze marite. Se știe că ficatul gras contribuie la deteriorarea suplimentară în cazul diabetului. Mai mult, ficatul gras reduce metabolismul medicamentelor.

În 2009, după probleme considerabile cu pielea, am fost diagnosticat cu o boală dermatologică sistemică (pemfigoidabuloasă) care se tratează cu medicamente imunosupresoare (Cortizon și Azatioprin). Doctorii mei mi-au spus că această boală a pielii este simptomul unei boli autoimune care îmi ataca corpul din interior.

Am fost diagnosticat cu obezitate severă. Pentru a preveni luarea în greutate suplimentară și/sau provocarea scăderii în greutate, mi s-a introdus un inel gastric în spitalul BarmherzigenBruder din München în 2010. Introducerea unui inel gastric înseamnă că stomacul are o capacitate mult mai scăzută. Introducerea acestui inel cu clapeta fixă sau lejeră, trebuie să aibă loc la un interval de 3 luni, altfel acest tip de tratament devine fie inutil, fie periculos pentru pacient. De când am devenit ținta DNA în 2014, nu am mai putut să merg la doctorul meu din München pentru a-mi verifica inelul gastric.

Greutatea mea in exces a condus la o uzura si deteriorare a meniscului de la genunchiul drept. Am suferit mai multe interventii pentru restabilirea genunchiului. Mi s-au administrat injectii in genunchi in ultimii ani in Romania, de catre un doctor. Am facut tot ce am putut pentru a-mi salva genunchiul. De exemplu, am mers in Statele Unite in timpul vacantei de Craciun 2013/ 2014 pentru a mi se administra terapie intensiva la genunchi. Din nefericire, aceasta si celelalte tentative ulterioare din Romania au esuat, iar starea mea s-a inrautatit. Mi s-a spus atunci ca trebuie sa ma supun unei operatii de inlocuire a genunchiului deteriorat si introducerea unui genunchi artificial.

Per total, evaluarea starii mele de sanatate de catre doctorii mei, asa cum reiese din diagnosticele listate mai sus, este ca sufar de mai multe probleme de sanatate cronice, care sunt partial independente si influentandu-se reciproc. in rapoartele din 22 august si 9 septembrie 2014, dr. Rosak a subliniat ca un pacient cu starea mea de sanatate cronica/ acuta si dependenta de hormoni si/sau administrarea de medicamente nu ar fi eligibil pentru detentie in Republica Federala Germania.

Centrul de Arest Preventiv (CRAP)

1. Imi amintesc ca am fost detinut in Centrul de Arest Preventiv, un centru de detentie anterior procesului, timp de aproximativ o luna. Nu exista zone speciale in CRAP. **In celula mea erau intre 6 si 8 persoane. Era un flux continuu de detinuti. Am fost plasat intr-o celula cu alti barbati considerati social compatibili cu mine. Nu imi amintesc toate persoanele, dar printre detinutii din celula mea era Mircea Basescu, fratele presedintelui Traian Basescu.**

2. **Celula avea 4 paturi suprapuse, astfel ca erau 8 paturi in total. Erau de ambele parti ale celulei. Exista o masa mica pentru 2 persoane si un WC turcesc – practic o gaura in pamant – fara nicio separare fata de restul celulei. Nu existau dulapuri sau alt mobilier pentru depozitare. Detinutii isi pastrau hainele in sacose, daca aveau.**

3. Toata ziua se petrecea in celula. Puteai numai sa stai intins pe pat, deoarece nu era spatiu pentru miscare. Nu erau niciun fel de activitati. Exista doar un aparat TV in celula care era pornit practic toata ziua si toata noaptea. Aveai dreptul sa parasesti celula doar o ora pe zi. **'Spatiul exterior' era efectiv o incapere inchisa de vreo 30 mp cu grilaje in loc de tavan. Era un loc foarte insalubru si deprimant. Era plin de gunoi si excrementele detinutilor care se usurasera acolo. Nu parea ca face nimeni curatenie acolo. Era atat de dezgustator, incat nu am mai iesit din celula dupa ce am fost acolo o data.**

4. Din cauza lipsei de activitate fizica si durerii provocate de artroza avansata a genunchiului, muschii mi s-au atrofiat rapid in detentie. Aceasta a dus la un cerc vicios de degradare a starii genunchiului meu. Nu puteam sta in picioare sau umbla fara ajutorul si sprijinul cuiva.

5. **De mai multe ori mi s-a intamplat sa cad in propriile excremente in WC-ul turcesc, deoarece nu aveam forta in picioare pentru a sta pe vine. Am fost curatat cu un furtun – nu era nicio alta modalitate pentru a te spala. Deoarece nu existau masini de spalat, nu mi-am putut spala hainele in detentia de la CRAP si trebuia sa astept vizitele pentru a primi haine curate si a le da pe cele murdare.**

6. **Mancarea de la CRAP a fost de o calitate foarte proasta. Eu am avut dreptul de a primit cutii cu alimente de la vizitatori o data pe saptamana si m-am hranit exclusiv cu acea mancare. Mancarea de la CRAP nu a corespuns cu dieta necesara pentru mine si chiar nici mancarea primita de la familie, deoarece a constat in hrana rece.**

7. **Functiona doar apa rece. Si nu era potabila. Apa calda era furnizata doar de doua ori pe saptamana timp de o ora.**

8. **Celula mea era situata la subsol si exista doar o mica fereastra in partea de sus a celulei. Practic, nu vedeam deloc lumina zilei. Vederea mea s-a deteriorat in mod considerabil deoarece aveam doar lumina**

artificiala si televizorul functiona pe tot parcursul zilei.

9.Nu exista niciun fel de ventilatie in celula. Mai multi detinuti fumau in celula. Era un aer extrem de nesanos.

10.Dusul a fost instalat in celula in acelasi loc cu toaleta in stil Creek. Am fost nevoit sa imi fac dusul in toaleta. Toaleta mirosea urat in continuu.

11.A trebuit sa acoperim gaura toaletei pentru a preveni intrarea sobolanilor in celula, prin canalizare.

12.Din cauza starii mele de sanatate am cazut la pamant de mai multe ori. Imi amintesc ca m-am lovit la cap de mai multe ori. Au existat momente cand mi-am pierdut constiinta cand am cazut.

13.Starea mea de sanatate s-a deteriorat rapid cat timp am fost detinut in CRAP. Cat timp am fost detinut inca puteam merge, cu ajutor din partea altor persoane. Cand am fost transferat la penitenciarul Rahova nu am mai putut merge si am fost transportat intr-un scaun cu rotile. Vederea mi s-a deteriorat in mod considerabil.

14.Am fost consultat de medici in detentie, inasa nu m-au putut ajuta in niciun fel. Bolile mele sunt numeroase si complexe si exista o lipsa completa de instrumente medicale si echipamente in centrul de detentie CRAP. Doctorii au fost amabili, inasa in cele din urma fara putere din cauza lipsei de suport tehnic adecvat pentru indeplinirea atributiilor ce le revin.

Penitenciarul Rahova

1.Am fost transferat in Penitenciarul Rahova la scurt timp dupa ce am fost trimis in judecata, la sfarsitul lunii iunie. Am stat aproape doua luni in penitenciarul Rahova, in arest preventiv, in 2014, inainte sa fiu eliberat la sfarsitul lunii august 2014. Am fost detinut in aripa 1 a penitenciarului.

2.Am impartit celula cu 6 persoane. Printre colegii mei detinuti erau trei judecatori acuzati in dosarul mitei: judecatorii Viziru, Moldovan si Stanciu, ultimul fiind judecatorul pe care se presupune ca l-as fi mituit. Ceilalti prizonieri erau un medic si un procuror.

3.Erau trei paturi supraetajate in celula, deci in total 6 locuri. O masa cu un televizor erau in celula. WC-ul era integrat in celula, inasa eu am fost norocos sa gasesc o toaleta normala, cu scaun. Dusul era situat langa WC.

4.Nu erau niciun fel de activitati in Penitenciarul Rahova. Imi petreceam toata ziua uitandu-ma la TV. Aveai dreptul sa stai in curte in intervalul 2 dupa-amiaza - 5 dupa-amiaza in fiecare zi. Aceasta curte era mai mare decat cea de la CRAP. Inasa nu am putut sta in curte deoarece caldura din vara anului 2014 era foarte periculoasa pentru mine si starea mea de sanatate. In plus, nu aveau un scaun cu rotile si era un efort enorm pentru mine sa ma deplasez pana in curte. Astfel, am ramas in celula aproape in fiecare zi.

5.Din cauza lipsei activitatii fizice si a durerii cauzata de artroza avansata a genunchiului meu, muschii mi s-au atrofiat si mai mult in perioada detentiei mele in Penitenciarul Rahova. Nu am putut sta sau merge fara ajutorul sau suportul altei persoane. Durerea a devenit si mai acuta si am incercat sa evit orice fel de miscare deoarece durerea devenise insuportabila.

6.Starea mea de sanatate s-a deteriorat atat de rau incat a trebuit sa renunt la mai multe vizite ale avocatului meu deoarece nu am putut suporta durerea provocata de mersul pe jos de la celula mea si pana la salile de intalnire. Nu exista niciun scaun cu rotile in penitenciar.

7. **Calitatea hranei era la fel de rea ca si la CRAP.**

8. **Am avut probleme cu somnul pe timpul noptilor in Penitenciarul Rahova deoarece detinutii tipau si se loveau cu capul de usile celulelor. Era de-a dreptul terifiant. Am avut impresia ca am ajuns in iad.**

9. **Exista doar apa rece. Aceasta nu era potabila. Apa calda era furnizata doar de doua ori pe saptamana pentru o ora.**

10. **Celula mea era situata la parter si avea o fereastră cu grilaje. Lumina zilei patrundea in celula mai mult decat in CRAP.**

11. **A trebuit sa ma echilibrez pe scaunul de toaleta ori de cate ori am vrut sa fac un dus. Am cazut de pe vasul de toaleta de mai multe ori pe durata acestui calvar.**

12. **Nu mi s-a acordat tratamentul necesar pentru o perioada de 37 de zile, desi familia mi-a adus acest tratament. Am facut cereri scrise catre directorul penitenciarului, insa toate au fost in zadar. Doctorii din cadrul Penitenciarului Rahova nu mi-au adus tratamentul invocand anumite motive birocratice. Am fost foarte ingrijorat si m-am temut pentru viata mea. Puteam sa mor fara tratamentul obisnuit. Nu pot sa inteleg de ce medicii m-au privat de tratament si mi-au pus viata in pericol pentru o perioada de timp atat de lunga.**

13. **Am fost consultat de medici pe durata detentiei mele, insa nu au putut sa ma ajute in vreun fel. Medicii de la Penitenciarul Rahova erau foarte birocratici si au completat tot felul de formulare fara a ma ajuta in vreun fel. In cele din urma, la fel ca in cazul CRAP, era o lipsa completa de instrumente medicale si echipamente in centrul de detentie CRAP.**

14. **Am fost vizitat de un avocat englez care a fost trimis de fiul meu Alexander sa ma viziteze si sa discute cu mine. A fost dificil sa ii explic ce s-a intamplat cu mine.**

15. **Sunt inca in stare de soc. Imi este frica sa nu cad ori de cate ori ma misc din punctul A in punctul B. Imi este frica sa merg la toaleta. Imi este frica sa imi fac un dus. Imi este frica sa fac orice miscare. Mi-am pierdut toata increderea in umanitate. Mi-am pierdut interesul pentru viata.**

16. **Mi-am pierdut capacitatea de a gandi clar. Imi pierd ordinea de idei. Nu pot face niciun plan pentru viitor. Viitorul pare sumbru pentru mine. Viata mi-a fost distrusa.**

17. **Am descris mai sus starea mea fizica la momentul incarcerarii. Cu trecerea timpului, am devenit din ce in ce mai slab. Fiul meu Alexander, cunoscandu-mi starea de sanatate, a devenit din ce in ce mai disperat. El l-a contactat pe medicul meu german de familie, medicul Rosak, in Frankfurt. La insistentele lui Alexander, acesta a adresat instantei doua rapoarte instantei, in data de 22 August si 9 Septembrie, descriind bolile mele si atestand faptul ca starea mea de sanatate nu imi permitea regimul de detentie.**

18. **Muschii mi s-au scurtat ca urmare a timpului petrecut in detentie si a inactivitatii fizice. Exista o ingrijorare nu doar referitoare la succesul interventiei chirurgicale la genunchiul drept care ar fi in pericol, insa au avut loc schimbari si la genunchiul stang. Doctorii mi-au spus ca este absolut necesar sa consult un specialist pentru interventia chirurgicala la genunchi sau/si un chirurg pentru a preveni deteriorarea in continuare. Trebuie sa mentionez ca nu am fost lasat sa am aceasta interventie, pana in prezent, in Romania. Am primit numarul 888 pe lista de sanatate publica in 15 iulie 2015.**

19. **Dupa cum am mentionat am fost in celula cu trei dintre judecatorii acuzati. Judecatorul Stanciu a fost moral foarte afectat de arest si a avut crize de plansete si tipete. Starea mentala a acestuia m-a afectat si mai mult. El a fost pus pe tranchilizante puternice.**

20. Am fost pus sub arest la domiciliu in data de 28 august 2014 pana in data de 22 iunie 2015 cand mi s-a permis sa parasesc domiciliul. In tot acest timp, am pledat pentru a mi se permite sa primesc tratament medical adecvat, insa fara niciun rezultat. Am fost in continuare considerat de DNA un pericol public. Am fost atat de grav afectat de tratamentul pe care l-am primit, incat nu am parasit casa nici dupa ce mi-a fost ridicat arestul la domiciliu. Nu am nicio motivatie pentru a merge undeva. Nu ma mai pot bucura de viata.

Incarcerarea mea in Penitenciarul Rahova incepand cu 27 mai 2016

1. Am fost incarcerat in Penitenciarul Rahova pentru a doua oara in 27 Mai 2016. Am fost din nou in sectia 1. Am stat in Penitenciarul Rahova pana in data de 7 septembrie cand am fost mutat in Penitenciarul Jilava.

2. Am fost din nou in celula cu judecatorii Moldovan, Viziru si Stanciu, ca si in 2014. Eram 4 persoane in total. La un moment dat, judecatorii Viziru si Stanciu au fost mutati in alt penitenciar. Un prizonier pe nume Dragos Mavrosin a fost adus in celula mea si m-a ajutat sa ma deplasez in celula si sa folosesc toaleta si dusul.

3. Celula si conditiile acesteia erau identice cu cele lipsa din celula in care am stat in 2014.

4. Acum depind in mod continuu de scaunul cu rotile. Nu ma mai pot deplasa deloc Penitenciarul Rahova nu este adaptat pentru folosirea scaunului cu rotile, situatie care imi cauzeaza multe probleme suplimentare.

5. Este foarte greu pentru mine sa merg si sa vad un vizitator deoarece scaunul cu rotile intampina mereu aceleasi probleme.

6. Conditii insalubre mi-au cauzat multe infectii in corp.

7. Acum am luat o infectie la ochi care ma face aproape orb cu acel ochi. Am fost dus la Spitalul Cobalcescu pentru o vizita medicala. Mi s-au prescris niste picaturi de ochi care nu ma ajuta foarte mult deoarece principala problema a infectiei de la ochiul meu este mizeria si murdaria din penitenciar.

8. La insistenta mea de a primi mult asteptata interventie chirurgicala la genunchi am fost transferat la Spitalul Monza pentru aproximativ 4 zile, timp in care am fost investigat si starea mea de sanatate a fost verificata pentru a fi pregatit de interventie. Medicii au concluzionat ca nu sunt inca apt pentru interventia chirurgicala si mi-au spus ca trebuie sa stau inca 2 saptamani in spital inainte de operatie. **Insa, in loc sa ma tina in spital, am fost transferat din nou in penitenciar. Se pare ca administratia penitenciarului a decis ca nu pot justifica internarea mea in spital pentru o perioada atat de lunga. Nu am putut intelege logica acestei decizii. Din nou, nevoile urgente de sanatate sunt respinse din motive birocratice. Sunt ucis de proceduri si documente. Acum nu mai exista nicio indoiala in mintea mea ca mi s-a refuzat cu buna stiinta tratamentul, pentru a mi se induce o moarte rapida.**

9. Fiul meu, Alexander, m-a informat ca in august 2016 Presedintele Societatii de Drept (The Law Institute - UK) a scris o scrisoare Presedintelui Romaniei indemnandu-l 'sa se asigure ca dl. Adamescu este detinut in conditii umane, cu acces la ingrijire medicala si intalniri cu avocatul sau'.

Incarcerarea mea in Penitenciarul Jilava incepand cu 7 septembrie 2016

1. In data de 24 august cererea mea de a fi mutat in regim semi-deschis a fost aprobata si in data de 7 septembrie am fost mutat in Penitenciarul Jilava.

2. In timpul transferului de la Penitenciarul Rahova la Penitenciarul Jilava am fost intrebat de gardian cat i-am platit lui Dragos Mavrosin sa ma ajute in Penitenciarul Rahova. Cand i-am raspuns ca nimic, nu m-a crezut si m-a

ridiculizat spunand ca nu este prost si ca ar trebui sa-i spun adevarul.

3.In Penitenciarul Jilava sunt detinut intr-o sectie impreuna cu aproximativ 25 de alti detinuti. Suntem 4 persoane intr-o celula. Unul dintre detinuti a fost numit sa ma ajute. Exista 2 paturi supraetajate, deci 4 locuri in total. Exista un scaun mic si un WC.

4.Am intrat in Penitenciarul Jilava intr-o stare mentala tulbura si am devenit tot mai bolnav. Am dezvoltat o infectie inghinala care s-a raspandit in restul corpului si care ma face sa cred ca sfarsitul zilelor mele a veni. Am mari dificultati in amintirea acelor zile si a detaliilor din celula. in data de 13 septembrie am fost pentru prima oara transferat intr-o ambulanta catre spitalul Penitenciar Rahova. Nu imi amintesc ce s-a intamplat in acea zi deoarece am fost aproape inconstient. Se pare ca apoi am fost transferat la Spitalul de Urgente Floreasca pentru a-mi restabili functiile vitale. Am suferit o interventie chirurgicala si am primit antibiotice.

5.Incerc sa supravietuiesc acestui calvar la care am fost supus si sper sa nu mor in inchisoare..."